DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

21 marca | Nr. 8 | Rok 1933.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 45 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał II r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Wyszedł z druku Nr. 14 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierający m. in. treść następującą:

Poz.: 93—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1933 r. w sprawie przywozu na obszar Rzeczypospolitej Polskiej towarów zagranicznych, wprowadzonych na obszar Wolnego Miasta Gdańska w ramach kontyngentów gdańskich na zasadzie art. 212 ust. 3 umowy, podpisanej dnia 24 października 1921 r. pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem.

94—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1933 r. o obniżeniu kar za zwłokę przy egzekucjach należności pieniężnych w postępowaniu przymusowem w administracji.

95—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1933 r. o przyłączeniu gminy wiejskiej Dryszczów z powiatu rohatyńskiego w województwie stanisławowskiem do powiatu podhajeckiego w województwie tarnopolskiem.

61.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 lutego 1933 r.

L. D. III. 2817/6/33

w sprawie wypłat zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich.

Do

a) Izby Skarbowej:
1) w Krakowie, 2) I we Lwowie, 3) Grodzkiej w Warszawie, 4) w Poznaniu,

b) Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów, oraz z Najwyższą Izbą Kontroli, uchylam z dniem 31 marca 1933 r. instrukcję w sprawie wypłaty zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich z dnia 8 września 1932 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 27, poz. 420).

W sprawie wypłaty tych zaopatrzeń i rent inwalidzkich, za czas od 1 kwietnia 1933 r. obowiązywać będą przepisy, stanowiące część składową projektowanych przepisów dla wydziałów rachunkowo-kasowych Izb Skarbowych, wydane w porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów i z Najwyższą Izbą Kontroli.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

62.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 sierpnia 1932 r.

L. D. V. 35.991/1/32

w sprawie kosztów egzekucyjnych przy ratalnej spłacie zaległości podatkowych.

Do

wszystkich urzędów skarbowych, Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z postanowieniami §§ 56 — 58 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) oraz „Tabeli" i „Uwag" do § 57 tego rozporządzenia, Ministerstwo Skarbu zawiesza na czas trwania mocy obowiązującej tego rozporządzenia okólnik z dnia 20 czerwca 1930 r. L. D. V. 3699/1/30 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 19, poz. 358) w części, dotyczącej częściowego pobierania kosztów egzekucyjnych, przypadających od zaległości podatkowych, rozłożonych na raty, ponieważ koszty te, w postaci unormowanej wspomnianem rozporządzeniem, z natury swej nie dopuszczają częściowego poboru.

Zarazem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ze względu na postanowienia ustępu 2-go § 128 wspomnianego rozporządzenia, straciły moc obowiązującą na czas trwania tego rozporządzenia następujące okólniki i przepisy:

1) okólnik z dnia 30 czerwca 1932 r, L. D. V. 26631/1/32 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 24, poz. 371), w sprawie niepobierania kosztów egzekucyjnych od należności podatkowych, których płatność, po wdrożeniu egzekucji, została rozłożona na raty, na skutek podań wniesionych przed upływem terminów płatności tych należności. Okólnik ten bowiem był oparty na postanowieniach ostatniego ustępu art. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), który to przepis obecnie został zawieszony;

2) postanowienia § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 kwietnia 1932 r. o ulgach w spłacie zaległości w państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 356) oraz § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 marca 1932 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych rolników (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 319), tudzież wszystkie okólniki Ministerstwa Skarbu, wydane do tych rozporządzeń, w części, dotyczącej poboru kosztów egzekucyjnych odmiennie od postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie w odpowiednich urzędach i Izbach Skarbowych w terminach określonych w § 128 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

63.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 sierpnia 1932 r.

L. D. V. 35755/1/32

w sprawie wpłacania ściągniętych przez skarbowe organa egzekucyjne należności z tytułu państwowego podatku od nieruchomości, podatku od lokali oraz podatku od placów budowlanych do kas urzędów skarbowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), — wyjaśnia się, że ściągnięte przez skarbowe organa egzekucyjne należności z tytułu państwowego podatku od nieruchomości, podatku od lokali oraz podatku od placów budowlanych, winne być wpłacane bezpośrednio do kas urzędów skarbowych przy zachowaniu następującego trybu postępowania:

a) Organ egzekucyjny składa wraz z gotówką w kasie urzędu skarbowego deklarację płatniczą, a przy zbiorowych wpłatach, wykaz (§ 77 instr. egz.) **w 2-ch egzemplarzach** (przez kalkę), względnie w razie uskutecznienia wpłaty za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, przesyła wykaz w 2-ch egzemplarzach do kasy urzędu skarbowego.

b) Kasa urzędu skarbowego zarachowuje ściągnięte sumy na właściwe rachunki (podatek, fundusze specjalne, sumy komunalne), uwidacznia datę zarachowania na deklaracjach (wykazach) i drugie egzemplarze deklaracyj (wykazów) przesyła związkowi komunalnemu, celem odkontowania wpłat w księgach bierczych. O pojedyńczych wpłatach, dokonanych za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, kasa urzędu skarbowego zawiadamia odnośny związek komunalny osobnem pismem.

Zarazem nadmienia się, że odszkodowanie przypadające w myśl dotychczas obowiązujących przepisów za czynności, związane z wymiarem i poborem podatków na rzecz związków komunalnych, należy zarachowywać na sumy komunalne od kwot, jakie przypadają na rzecz Skarbu Państwa (podatek od nieruchomości) względnie na fundusze specjalne (podatek od lokali i państwowy podatek od placów budowlanych — fundusz kwaterunku wojskowego i państwowy fundusz rozbudowy miast).

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

64.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 sierpnia 1932 r.

L. D. V. 34308/1/32

w sprawie wykładni niektórych postanowień P. E.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Na zapytanie jednej z Izb Skarbowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

do § 33 ust. (1) i § 34 P. E.:

Uchylenie w myśl § 33 ust. (1) i § 34 P. E., dokonanych czynności egzekucyjnych, nie pociąga za sobą umorzenia należnych za te czynności kosztów egzekucyjnych.

Uchylenie czynności egzekucyjnych należy w zasadzie uzależniać od uprzedniego uiszczenia przez zobowiązanego powstałych przed uchyleniem kosztów egzekucyjnych.

do § 36 ust. (2) P. E.:

Przepis § 36 ust. (2) P. E. nie dotyczy pierwszej czynności egzekucyjnej, jaką jest upomnienie.

A zatem zobowiązany, o ile po otrzymaniu upomnienia, przedstawi urzędowi skarbowemu dowód odroczenia płatności, rozłożenia na raty, zapłaty lub umorzenia należności, — nie ponosi opłaty za upomnienie, którą w takich przypadkach należy umorzyć.

Opłata za upomnienie nie podlega jednak umorzeniu, w przypadkach, gdy wysłanie upomnienia nastąpiła na żądanie wierzyciela, mimo, iż odnośna należność została uprzednio odroczona, rozłożona na raty, zapłacona lub umorzona, w tych bowiem przypadkach, opłatę za upomnienie ponosi wierzyciel.

do § 42 lit. (e) P. E.:

Używanie przez rzemieślnika maszyny z napędem ręcznym lub nożnym (np. maszyny do szycia, maszyny garncarskiej), nie pozbawia go cech pracującego ręcznie.

do § 59 ust. (1) P. E.:

Ruchomości zobowiązanego, znajdujące się w posiadaniu osób trzecich, mogą być zajęte tylko wówczas, gdy osoba trzecia wyrazi na to swą zgodę. Urzędowi skarbowemu przysługuje jednak w takich przypadkach — celem zapobieżenia ewentualnemu udaremnieniu egzekucji — prawo dokonania zajęcia prawa majątkowego, z mocy którego ruchomości zobowiązanego, będące w posiadaniu osób trzecich, mają być wydane zobowiązanemu. W tych przypadkach — zgodnie z § 112 P. E. — **przez zajęcie**

prawa, dokonane jest zajęcie wydanych organowi egzekucyjnemu ruchomości. Zwraca się przytem uwagę na przepis art. 282 Kodeksu Karnego (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 60, poz. 571).

do § 61 ust. (2) P. E.:

Przysługujące zobowiązanemu z mocy § 61 ust. (2) P. E. prawo żądania, aby wskazane przezeń przedmioty nie były zajęte, jeżeli inne pozostałe wystarczają według oszacowania na zaspokojenie poszukiwanej należności, — nie rozciąga się na gotówkę, która zawsze w pierwszym rzędzie ulega zajęciu.

do § 126 ust. (2) P. E.:

1) W przypadkach, gdy należność, co do której wszczęte były kroki egzekucyjne na podstawie dotychczasowych przepisów egzekucyjnych, została zapłacona przed dniem uzyskania mocy obowiązującej P. E. tylko częściowo, przyczem koszty egzekucyjne zostały pobrane tylko od wpłaconej części należności, — za podstawę obliczenia opłat egzekucyjnych (§ 57 ust. (1) p. 1 P. E.) od reszty nieuiszczonej należności przyjąć należy kwotę pozostałej części należności. Opłaty te należy pobierać nawet w tych przypadkach, gdy po dniu uzyskania mocy obowiązującej P. E. nie będzie się przeprowadzało żadnej czynności egzekucyjnej.

Przykład:

Na poczet należności, wynoszącej 1000 zł, na którą dokonano w m-cu czerwcu 1932 r. zajęcia ruchomości, zobowiązany wpłacił w m-cu lipcu tegoż roku kwotę 300 zł oraz 15 zł tytułem kosztów egzekucyjnych, resztę zaś należności w kwocie 700 zł wpłaca w m-cu sierpniu 1932 r.

Za podstawę obliczenia opłat egzekucyjnych przyjąć należy kwotę 700 zł.

2) Opłat egzekucyjnych za dokonane po dniu wejścia w życie P. E. czynności egzekucyjne, celem świągnięcia należności wierzyciela obcego (n. p. władzy samorządowej), — nie należy pobierać, o ile ten wierzyciel już poprzednio pobrał w całości koszty egzekucyjne od ściąganej obecnie należności według poprzednio obowiązujących przepisów.

do Tabeli opłat egzekucyjnych:

1) W przypadkach, gdy ściągnięcie należności wymagać będzie przeprowadzenia dwu lub więcej czynności egzekucyjnych, jednak **tego samego rodzaju,** (np. tylko zajęcia ruchomości lub tylko zajęcia wierzytelności pieniężnej, zobowiązanego), — opłatę egzekucyjną od całej sumy poszukiwanej należności należy pobrać tylko raz za wszystkie dokonane czynności egzekucyjne tego samego rodzaju, przyczem bez znaczenia jest okoliczność, czy powyższe czynności zostały dokonane w różnym czasie.

Natomiast w przypadkach, gdy celem ściągnięcia należności, urząd skarbowy zmuszony będzie dokonać **różnego rodzaju** czynności egzekucyjnych (np. zajęcia ruchomości, oraz zajęcia wierzytelności pieniężnej zobowiązanego), — opłaty egzekucyjne pobrać należy za każdego rodzaju czynność egzekucyjną oddzielnie od sumy należności, jaka ciążyła na zobowiązanym w chwili dokonania odnośnej czynności egzekucyjnej.

Przykład 1.

Celem ściągnięcia należności, wynoszącej 1.000 zł, organ egzekucyjny dokonał w dniu 1.VIII. 1932 r. zajęcia ruchomości w mieszkaniu zobowiązanego na kwotę 300 zł i w jego przedsiębiorstwie na kwotę 700 zł.

Opłatę egzekucyjną należy pobrać tylko jeden raz w kwocie 20 zł (od sumy poszukiwanej należności — 1.000 zł).

Przykład 2.

Poszukiwana należność wynosi 1.000 zł.

Organ egzekucyjny dokonał w dniu 1.VIII. 1932 r. zajęcia ruchomości zobowiązanego na sumę 700 zł, obliczając opłatę egzekucyjną w kwocie 20 zł.

Po otrzymaniu wiadomości, że zobowiązany posiada jeszcze inne ruchomości, organ egzekucyjny dokonał w dniu 15.IX. 1932 r. zajęcia tych ruchomości na pozostałą sumę poszukiwanej należności, t. j. na kwotę 300 zł.

Opłaty egzekucyjnej na zajęcie ruchomości w dniu 15.IX. 1932 r., pobierać nie należy.

Przykład 3.

Poszukiwana należność wynosi 1.000 zł.

Organ egzekucyjny dokonał w dniu 1.VIII. 1932 r. zajęcia ruchomości w mieszkaniu zobowiązanego na sumę 100 zł, oraz w jego przedsiębiorstwie na sumę 300 zł, a równocześnie urząd skarbowy zajął wierzytelności pieniężne zobowiązanego u X w kwocie 400 zł i u Y w kwocie 200 zł.

Opłaty egzekucyjne pobrać należy:

a) za zajęcie ruchomości (w mieszkaniu i w przedsiębiorstwie) . . . . 20 zł (od całej sumy poszukiwanej należności),

b) za zajęcie wierzytelności pieniężnych . . . . . . 10 zł (również od całej sumy poszukiwanej należności).

Takie same opłaty egzekucyjne pobrać należałoby w przypadku, gdyby zajęcie wierzytelności pieniężnych zobowiązanego nastąpiło nie równocześnie z zajęciem ruchomości, lecz w czasie późniejszym, o ile kwota poszukiwanej należności w chwili dokonania zajęcia wierzytelności pieniężnych nie zmniejszyła się wskutek dokonanych przez zobowiązanego w czasie od dnia dokonania zajęcia ruchomości do dnia dokonania zajęcia wierzytelności pieniężnej wpłat na poczet powyższej należności, w tym ostatnim bowiem przypadku opłatę egzekucyjną za zajęcie wierzytelności pobrać należałoby, jak w przykładzie 4-tym.

Przykład 4.

Poszukiwana należność wynosi 1.000 zł.

Organ egzekucyjny dokonał w dniu 1.VIII. 1932 r. zajęcia ruchomości w mieszkaniu zobo-

wiązanego na sumę 100 zł i w jego przedsiębiorstwie na sumę 300 zł, obliczając opłatę egzekucyjną w kwocie 20 zł (t. j. od całej sumy poszukiwanej należności).

W dniu 25.VIII. 1932 r. zajęte ruchomości zostały sprzedane w drodze publicznej licytacji, przyczem z uzyskanej gotówki pokryto tylko część poszukiwanej należności w kwocie 400 zł.

W dniu 1.IX. 1932 r., po otrzymaniu wiadomości, że zobowiązany posiada u osób trzecich wierzytelności pieniężne, urząd skarbowy dokonał zajęcia tych wierzytelności u X w kwocie 500 zł i u Y w kwocie 100 zł.

Opłatę egzekucyjną za zajęcie obu wspomnianych wierzytelności należy pobrać w kwocie 6 zł, t. j. od sumy 600 zł, jaka przypadała od zobowiązanego z tytułu poszukiwanej należności po przeprowadzeniu licytacji w dniu 25.VIII. 1932 r.

Opłaty egzekucyjne za przeprowadzenie licytacji nie należy pobierać w przypadkach, gdy licytacja nie doszła do skutku z powodów, wymienionych w § 87 P. E.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

65.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 września 1932 r.

L. D. V. 36200/1/32

w sprawie trybu wpłacania wierzycielom ściągniętej gotówki.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z przepisami ustępu ostatniego § 75 Instrukcji egzekucyjnej z dnia 22.VII. 1932 r. (dodatek do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Nr. 20 z dnia 22.VII. 1932 r.) oraz § 5 Instrukcji dla wierzycieli z dnia 23.VII. 1932 r. (Monitor Polski Nr. 169, poz. 200), — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że tym wierzycielom, którzy posiadają konta w P. K. O. i podadzą numer swoich kont, ściągnięte dla nich sumy organ egzekucyjny winien przekazywać za pośrednictwem P. K. O., kwoty zaś ściągnięte na rzecz innych wierzycieli (nieposiadających kont w P. K. O.) organ egzekucyjny obowiązany jest wpłacać do depozytu kasy urzędu skarbowego, o ile inne zarządzenia nie zawierają odmiennych w tym względzie wskazówek (okólnik z dnia 22.VIII. 1932 r. L. D. V. 35755/1/32).

Dyrektor Departamentu:
(—) *W Koszko.*

66.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 września 1932 r.

L. D. V. 37303/1/32

w sprawie egzekucji zaległości z tytułu podatku gruntowego.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i urzędów skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy w Katowicach).

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca r. b. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), celem unormowania trybu postępowania przy egzekucji państwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem i dodatkami samorządowemi, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

W b. dzielnicy rosyjskiej:

I. Egzekucję państwowego podatku gruntowego wraz z wymienionemi dodatkami, wymierzonego indywidualnie poszczególnym właścicielom gruntów (folwarków, kolonij, oraz płatnikom gmin miejskich), urzędy skarbowe prowadzą przy zastosowaniu ogólnych zasad postępowania egzekucyjnego, unormowanych powołanem wyżej rozporządzeniem oraz instrukcją egzekucyjną z dnia 22 lipca r. b.

II. Przy egzekucji podatku gruntowego wraz z dodatkiem komunalnym wymierzonego jednostkom zbiorowym (wsiom, kolonjom zbiorowym, powstałym z parcelacji majątków ziemskich), winny być stosowane następujące zasady:

a) w ciągu dni 14 po upływie terminu płatności każdej raty, urzędy gminne nadsyłać będą urzędom skarbowym wykazy zaległości, podając w nich według jednostek zbiorowych (wsi, kolonij) imię i nazwisko każdego płatnika oraz sumę zaległości państwowego podatku gruntowego za daną ratę i sumę zaległości w dodatkach komunalnych.

Otrzymane wykazy zaległości urzędy skarbowe sprawdzą z księgami bierczemi podatku gruntowego i dostrzeżone niezgodności winny urzędy skarbowe uzgodnić w krótkiej drodze z danemi urzędów gminnych, unikając w miarę możności zbędnej korespondencji.

Na podstawie tych wykazów w terminie następnych dni 20 urzędy skarbowe przygotują tytuły wykonawcze dla każdego płatnika jednostki zbiorowej, z wyłączeniem zaległości odroczonych i rozłożonych na raty.

Następnie po doręczeniu upomnień i upływie przepisanego terminu, wdrożą urzędy skarbowe dalsze kroki egzekucyjne.

b) Celem wszczęcia egzekucji płatnych w chwili obecnej zaległości państwowego podatku gruntowego wraz z dodatkami, urzędy gminne nadeślą urzędom skarbowym w terminie do dnia 1 października r. b. wykazy zaległości, podając w nich według jednostek zbiorowych, imię i nazwisko każdego płatnika oraz zaległość każdej raty, oddzielnie w podatku i oddzielnie w dodatkach. W wykazach tych urzędy gminne winny również zamieścić zaległości każdego płatnika, odroczone i rozłożone na raty.

Po otrzymaniu tych wykazów i uzgodnieniu ich z księgami bierczemi, urzędy skarbowe winny w terminie dni 14 przygotować tytuły wykonawcze na zaległości płatne, a następnie w trybie, unormowanym w przepisach egzekucyjnych, wdrożyć egzekucję.

Wykazy, dotyczące zaległości odroczonych i rozłożonych na raty, urzędy skarbowe winny przechowywać w sposób, unormowany w instrukcji egzekucyjnej i czuwać nad terminowem uiszczeniem tych zaległości.

Na obszarze b. dzielnicy austrjackiej.

Egzekucję u płatników, którym według rocznego wymiaru przypisano w jednej gminie państwowy podatek gruntowy wraz z oddzielnym dodatkiem w sumie ponad 500 zł rocznie, prowadzą urzędy skarbowe na zasadach ogólnych.

Natomiast egzekucję u płatników, dla których wymiar wymienionego podatku wraz z oddzielnym dodatkiem nie przekracza 500 zł rocznie, urzędy skarbowe prowadzić będą na podstawie gminnych ksiąg bierczych.

W tym celu winny urzędy skarbowe zażądać bezzwłocznie od urzędów gminnych zwrotu gminnych ksiąg bierczych, a następnie, po uzgodnieniu ich z księgami bierczemi, kasy urzędu skarbowego, przystąpić do sporządzenia tytułów wykonawczych na zaległości nie odroczone i nie rozłożone na raty oraz w przepisanym trybie wszcząć kroki egzekucji.

Na sporządzenie tytułów wykonawczych i rozpoczęcie doręczania upomnień na płatne w chwili obecnej zaległości, Ministerstwo Skarbu wyznacza termin do dnia 1 października r. b.

W ciągu dni 14 od daty płatności każdej raty, poczynając od jesiennej raty roku bieżącego, urzędy gminne obowiązane są zwrócić urzędom skarbowym gminne księgi biercze dla celów egzekucyjnych.

Księgi te winne być ponownie przesłane urzędom gminnym dla celów poborowych na dwa miesiące przed upływem terminu płatności każdej raty.

W b. dzielnicy pruskiej:

a) Zaległości komunalnego podatku gruntowego, przypadające z obszarów dworskich na rzecz samorządu powiatowego, ściągać będą urzędy skarbowe na podstawie tytułów wykonawczych, sporządzonych przez wydziały powiatowe na drukach wzór Nr. E. 3.

Natomiast egzekucję zaległości należnego z tych obszarów dodatku skarbowego, wdrażać będą urzędy skarbowe na zasadzie własnych ksiąg bierczych, posiłkując się w razie parcelacji tych obszarów listami wymiarowemi (poborowemi).

b) Na zaległości komunalnego podatku gruntowego, przypadającego na rzecz miast, tytuły wykonawcze przygotują magistraty na wzorze Nr. E. 3.

Natomiast na zaległości w państwowym dodatku do podatku gruntowego, magistraty winny nadesłać urzędom skarbowym listy wymiarowe (poborowe), wykazując w nich zaległości każdego płatnika oddzielnie.

Ogólną sumę wykazanych w tych listach zaległości, przypadających od płatników danej miejscowości, urzędy skarbowe sprawdzą z księgami bierczemi, poczem wdrożą egzekucję.

Równocześnie magistraty niewydzielone obowiązane są przesłać wydziałom powiatowym wykazy zaległości w komunalnym podatku gruntowym, przypadające od płatników miast na rzecz samorządu powiatowego; wykazy te stanowić będą podstawę do sporządzenia tytułów wykonawczych przez wydziały powiatowe.

c) Na zaległości komunalnego podatku gruntowego, przypadającego na rzecz gmin wiejskich, urzędy skarbowe winny sporządzić tytuły wykonawcze na podstawie list wymiarowych (poborowych), otrzymanych od urzędów gminnych.

W tych samych listach wymiarowych lub w oddzielnych wykazach, urzędy gminne winny uwidocznić zaległości każdego płatnika w państwowym dodatku do komunalnego podatku gruntowego. Egzekucję dodatku skarbowego winny urzędy skarbowe wdrożyć po uprzedniem uzgodnieniu zaległości z księgami bierczemi, sporządzając w tym celu odrębne tytuły wykonawcze dla każdego płatnika.

Równocześnie winny urzędy gminne wysłać wydziałom powiatowym dla celów egzekucyjnych wykazy zaległości, przypadających od płatników gmin wiejskich na rzecz samorządu powiatowego.

Tytuły wykonawcze, nadesłane przez wydziały powiatowe i magistraty, winny urzędy skarbowe w miarę możności łączyć z tytułami wykonawczemi, sporządzonemi przez urzędy skarbowe na zaległości w komunalnym podatku gruntowym, przypadającym na rzecz gmin wiejskich oraz na zaległości w państwowym dodatku do wymienionego podatku.

Na mocy tych tytułów wkonawczych urzędy skarbowe winny wystawiać jedno wspólne upomnienie i, w razie dokonania zajęcia, sporządzać jeden wspólny protokół zajęcia, licząc koszty upomnienia i inne koszty egzekucyjne, przypadające od danego płatnika, tylko raz jeden od ogólnej sumy zaległości, zaznaczając sumę tych kosztów na stronie 3 tytułu wykonawczego, dotyczącego zaległości skarbowych,